

προγνωστικὸν τῶν ἱατρῶν, (οὐδέ τὴν αὐτῶν ἔχαιρεθέντων ἐπὶ τῆς περιστάσεως ταύτης) δὲν εἶναι ἀλάνθαστον· δεύτερον δὲ, ἵνα ὑπενθυμίσωμέν τινας, νὰ μὴ καταδικάζωσι τόσον ἐσπευσμένως εἰς προσεχῆ θάνατον ἢ εἰς ἄγαμίαν τοὺς φραχτικοὺς, καὶ σπουδαῖως ἔναν πάσχωσιν οὗτοι· καὶ τρίτον, ἵνα ἐπαναλάβωμεν δοκιμάσκις ἥδη εἴπομεν, διτε δηλ. ἐν τῇ Ἀνατολῇ τούλαχιστον διαλείπων πυρετὸς δρμοιάζει ἀλγή Πρωτέα, δυνάμενον νὰ λάβῃ τὸ προσωπεῖον παντὸς νοσήματος, οὐδὲ τῆς κοιλιακῆς φθίσεως ἔξαιρουμένης.

Περὶ τῶν κατὰ τοῦ Ἐθνους, κατὰ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ κατὰ τῶν συμπολιτευομένων καὶ ἀντιπολιτευομένων μομφῶν καὶ αἰτιάσεων.

Τὰ πανταχόθεν σχεδόν τῆς Δύσεως καὶ τῆς Ἀνατολῆς συνεχῶς ἀκούομενα ὑπὸ διαφόρων φιλελλήνων καὶ ὄμογενῶν παράπονα νῦν μὲν κατὰ τοῦ συνόλου τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, νῦν δὲ κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἄλλοτε κατὰ τῆς συμπολιτεύσεως καὶ πάντοτε σχεδόν κατὰ τῶν κατὰ καιροὺς Κυβερνήσεων καὶ αἱ κατάυτῶν μομφαὶ καὶ αἰτιάσεις ἀναγκαζουσὶ καὶ ἡμᾶς, καὶ τοι μὴ ἀσχολουμένους περὶ τὰ πολιτικὰ, νὰ ἔξετάσωμεν κατὰ πόσον ταῦτα ἔχουσιν ὑποστάτεως.

Καὶ πρῶτον πάντων ὁφείλομεν νὰ διακηρύξωμεν, διτε οὐδεμίαν τῶν ἐπὶ τοῦ ὅθινος Κυβερνήσεων καὶ οὐδὲν νομοθετικὸν σῶμα καὶ οὐδὲν πρόσωπον ἐννοοῦμεν νὰ ὑπερασπίσωμεν ἐνταῦθα. Κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὁφείλομεν νὰ διακηρύξωμεν, διτε μὲ οὐδὲν, ἐκ τῶν μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν κυβερνησάντων τὸ Κράτος, πρόσωπον μᾶς συνδέει ἴδιαιτέρᾳ τις συμπάθεια, τούναντίον μάλιστα ἄπας ὁ κόσμος γινώσκει, διτε δὲν μᾶς ἔλλειψαν καὶ ἵσως οὕτε σήμερον μᾶς ἔλλειπουσιν ἀτομικαὶ τινες ἀφορμαὶ αἰτιάσεων. Καὶ ἀν οὐχὶ δι' ἄλλον τινὰ μεγαλείτερον λόγον, τούλαχιστον ὅμως διότι πάντη ἄχρηστοι ἄχρι τοῦδε δὲν ὑπήρξαμεν οὔτε εἰς τὴν ἐπιστήμην, οὔτε εἰς τὴν κοινωγίαν, οὔτε καν εἰς αὐτὴν τὴν με-

ταπολίτευσιν, ἃν ποτε ἐπιτρέπηται νὰ μνημονεύσῃ τις ἐν εἰρηνικῇ ἥδη οὕσῃ κοινωνίᾳ καὶ ἐπαναστατικὰ δικαιώματα· ἅπας δὲ ὁ κόσμος γινώσκει, ὅτι μόνον ὑπὸ τῆς κοινωνίας ἐδικαιώθη· μεν καὶ μόνον διὰ τῆς πολυτίμου εὔμενείας, μεθ' ἣς αὐτη δέχεται καὶ κρίνει τὰ εὐτελῆ ἡμῶν ἔργα. Ἀλλὰς δὲ καὶ τὸν ἐπαίτην σχεδὸν μετερχόμεθα παρὰ τοῖς Κυρίοις ὑπουργοῖς, διάκοις θέλομεν νὰ δημοσιεύσωμεν τι, ἵνα μᾶς χορηγήσωσι τὸν ἀναγκαῖον τυπογραφικὸν χάρτην. Καίτοι δὲ τούτων οὗτως ἔχόντων, δὲν δυνάμεθα δύμως νὰ σιωπήσωμεν τὴν ἔξης μεγάλην ἀλήθειαν· ὅτι δηλαδὴ οὐδεμία ἐν τῷ κόσμῳ μεταπολίτευσις, οὐδεμία ἐπανάστασις, καὶ οὐδεμία Ἐθνοσυνέλευσις ἐποιείτεθη ἐπὶ τῶν γενικῶν ζητημάτων πατριωτικώτερον, φιλανθρωπότερον, καὶ συνετώτερον τῆς ἐλληνικῆς τελευταίας μεταπολιτεύσεως ἐπαναστάσεως καὶ Ἐθνοσυνελεύσεως.

Ἐπὶ τριάκοντα ὅλα ἔτη καταρραδιουργεῖται ὁ τόπος οὗτος ὑπὸ ἀντιθέτων συμφέροντων τῶν τε ἀείπστε συγκρουομένων ἐν τῇ Ἀνατολῇ Μεγάλων Δυνάμεων, καὶ αὐτῆς τῆς Βαυαρικῆς δυναστείας· μετὰ πολυειδεῖς δὲ ἀγῶνας, ἐκδιωχθείσης ταύτης, μένει ὁ τόπος σχεδὸν ἀκυβέρνητος ἐπὶ δύο ἔτη, καὶ καθ' ὅλον σγεδὸν τὸ διάστημα τοῦτο οὐχὶ μόνον ὁ τόπος δὲν ἔπαθε τι, ἀλλὰ ἔγενοντο σεβαστὰ καὶ αὐτῆς τῆς ἐκδιωχθείσης δυναστείας τὰ ὑλικὰ συμφέροντα ἢ καὶ αὐτὴν πρὸς τούτοις ἢ ἴδιαιτέρα μὲν, ἀλλὰ βασιλικὴ ἀλληλογραφία· ὁ δὲ τόπος οὐχὶ μόνον δὲν ἔπαθε τι κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐλλείψεως πάσης σχεδὸν ἔζουσίας, ἀλλὰ καὶ προήθη μεγάλως κατά τε τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ὑλικῆς εὐημερίας καὶ κατά τὴν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ὀθωνος κλονισθεῖσαν πίστιν. Οὐδέποτε τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς μακρᾶς βασιλείας Ὀθωνος εἰσήχθη εἰς τὸν τόπον τοσοῦτον χρηματικὸν, ὅσον θά εἰσαχθῆ ἐφέτος, καὶ τὰ ἐλληνικὰ χρεώγραφα πρὸ μὲν τῆς μεταπολιτεύσεως ἐτιμῶντα ἐν Δονδίνῳ 4—5 0/0, ἀμα δὲ τιλεγραφικῶς ἀνηγγέλθη ἢ ἐπανάστασις ὑψώθησαν εἰς 15 0/0 καὶ σήμερον κυματίζουσι μεταξὺ 25 καὶ 35 0/0. Καὶ οἱ μὲν ἔχοντες ταῦτα, θέλοντες νὰ τὰ πωλήσωσιν ἐπὶ ὠφελείᾳ, διακηρύττουσιν ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θά πληρώσῃ ἀμέσως καὶ μέχρις δύολοῦ ἀπαντα τὰ χρέη της, ὡς νὰ ἥτο δυνατόν, μετὰ τριακονταετῆ ὄπισθιδρομικὴν πορείαν τῶν Κυβρενήσεων τοῦ Ὀθωνος, ὁ τόπος οὗτος νὰ ἐκμεταλλεύσῃ· διὰ μιᾶς ἀπαντας τοὺς πόρους του. Οἱ δὲ θέλοντες, ν' ἀγοράσωσιν εὐθεινὰ διακηρύττουσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εὑρίσκεται πρὸ πολλοῦ εἰς κατάστασιν χρεωκοπίας, καὶ οὕτε εἴ-

ναι δυγατὸν ν' ἀναλαβῆ, διότε καταληστεύουσιν ἀπαντας τοὺς πόρους οἱ ἐπαναστάται, οὐδὲ ἡμῶν θεοῖς εἰς αἰρουμένων. Μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἀντιθέτων δοξασιῶν παρουσιάζονται καθ' ἕκαστην σχεδὸν ἐν Ἑλλάδι πολλαὶ ἔταιρίαι μὲν τεράστιαι κεφάλαια καὶ αἴτοις τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἔθυικῶν πόρων ἐντεῦθεν δύναται τις νὰ ἔξαζῃ τὸ ἀλανθαστώτερον συμπέρασμα περὶ τε τῆς καταστάσεως τοῦ τόπου, καὶ περὶ τῶν ληστρικῶν διαθέσεων τῶν ἐπαναστατῶν.

Πρὸ τῆς μεταπολιτεύσεως σύμπασα σχεδὸν ἡ Δύσις εἰθεώρει τὴν Ἑλλάδα ως ἀποκλειστικῶς συμπαθοῦσαν πρὸς τὴν Ρωσίαν ἔνεκα τῆς ταυτότητος τοῦ θρησκεύματος. Ἐκρήγνυται ἡ μεταπολίτευσις καὶ ἐν ῥοπῇ ὄφθαλμοῦ σύμπασα ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ, ως εἰς καὶ μόνος ἀνθρωπος, ὁπτεται τυφλοῖς ὅμιμασιν εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Δύσεως. Καίτοι δὲ ἐπίσης συμπαθοῦσα καὶ εὐγνωμονοῦσα πρὸς τε τὴν Ρωσίαν καὶ πρὸς ἀμφοτέρας τὰς ἐν τῇ Δύσει δύο ἴσχυρὰς καὶ προστάτιδας τῆς Ἑλλάδος Δυνάμεις, ἐκλέγει ὅμως τὴν, ἔνεκα μόνου τοῦ πολιτεύματος αὐτῆς, ἐπαγγελλομένην διαρκεστέρας καὶ εἰλικρινεστέρας ἐλευθερίας εἰς τὸν τόπον, καὶ κερδίζει διὰ τῆς διαγωγῆς της ταύτης τὴν Ἐπτανήσου ἔνωσιν, ἥτις ἐθεωρεῖτο καὶ πραγματικῶς ὑπῆρχεν ἀσυγκρίτως δυσχερεστέρα τῆς κατακτήσεως πάσης οἵας δή ποτε ἐλληνικῆς ἐπαρχίας εὑδὲ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐξαἰρουμένης.

Μόλις ἔγκαθιδρύεται ἡ Ἐθνοσυνέλευσις καὶ διὰ μὲν τῆς μιᾶς χειρὸς ψηφίζει, ως εἰς καὶ μόνος ἀνθρωπος, τὴν καθαίρεσιν τῆς πεσούσης δυντστείας, διὰ δὲ τῆς ἄλλης ἐκλέγει παμψηφεῖ τὸν συνταγματικὸν καὶ λαοφιλή Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων Γεώργιον. Μόλις γίνονται ταῦτα καὶ ἐκχειται ἐν πεινώσῃ κοινωνίᾳ ἀφθονος ζενικὸς χρυσός, ἐπέρχονται ἐκ τούτου δύω ἴσχυραὶ συγκρούσεις, δάκρεται τὸ ἐλληνικὸν ἔδαφος καὶ μὲ αἷμα δύσον ἀθώον τόσον καὶ πολύτιμον, ἀλλ', ἀντὶ νὰ ματαιωθῇ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν διακαών πόθων τοῦ ἔθνους, ἔγκαθιδρύεται νέα δυγαστεία πλήρης ζωῆς καὶ λαμπροῦ μέλλοντος.

Παλαιόουσι πρὸς ἄλληλα τὰ κόρματα καὶ ως ἐπὶ τὸ πλεῖστον περὶ πρωτοκαθεδρίας, ἀλλ' ἐν τῷ μέσῳ τῆς πάλης ταύτης λύονται τὰ ζωτικώτερα ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ζητήματα. Εἴνωσιν ἄνευ ὄρου ψηφίζουσιν οἱ ἀδελφοὶ Ἐπτανήσιοι, ἀφομοίωσιν τελείων ψηφίζουσι προχθὲς ἀπαντες οἱ Κύριοι πληρεξούσιοι.

Μεγάλη καταβάλλεται πολλαχόθεν προσπάθεια ν' ἀφεθῶσ-

θύρας τινὲς τοῦ πολιτεύματος ἀνοικταῖ, ἵνα εἰσέρχηται δι' αὐτῶν εὐκολώτερον εἰς τὸ ἔθνος ἡ διαφρορά, ἀλλὰ τεραστία πλειονψηφία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, ἐνισχυομένη ὑπὸ τῆς δρθιοφροσύνης τῆς κοινῆς γνώμης, φράσσει διὰ παντὸς τὰς θύρας ταύτας, καὶ σον οὕπω θὰ ἔχωμεν τὸ καταλληλάτατον εἰς τὸ ἔθνος πολιτεύμα.

Βοῇ ἡ ἀντιπολίτευσις κατὰ τῆς Κυβερνήσεως, διαρρήγγνυει αὕτη τὰ ίμάτιά της κατὰ τῆς ἀντιπολίτευσεως, καὶ ἐκ τοῦ μέσου τῆς πάλης ταύτης ἐξέρχεται ἡ κτηματικὴ τράπεζα, φύεται ἡ γεωργικὴ ἑταιρία, προικίζεται ἡ πρωτεύουσα μὲν ἀφθοναὶ ὅδατα, καὶ ρίπτεται εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῆς κοινωνίας τὸ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος λίμνης καὶ πληρωμῆς τοῦ ἔθνους χρέους ζωτικώτατορ ζήτημα. Κλονίζονται τῷ ὄντι τὰ θεμέλια τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως διὰ τὸ περὶ ἀφομοιώσεως ζήτημα, καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κλονισμοῦ τούτου, εύρισκεις εὐκαιρίαν δ. Κ. Πρόεδρος τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως νὰ προκαλέσῃ καὶ νὰ μᾶς ἐκφράσῃ τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, διότι ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχὴν τῆς κοινωνίας ἐπὶ τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου ζητήματος.

Καταναθεματίζουσι τὴν Κυβέρνησιν αἱ ἀντιπολίτευόμεναι ἐφιμερίδες, ψάλλουσιν ιερεμιάδας κατὰ τῆς ἀντιπολίτευσεως αἱ ὑπουργικαὶ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ὑπὸ πατριωτισμοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προερχομένου τούτου πατάγου τῶν ἐφιμερίδων ἔγειρεται ἡ Δεβαδία καὶ ηθελεν ἐπιδείξει δέκα ἐξ ἐκατομμύρια δραχμῶν, τὰ δόποια ἐφέτος μια μόνη αὔτῃ ἡ ἐπαρχία τοῦ Κράτους ηθελεν εἰσάγῃ ἐν αὐτῷ ἐκ τῶν βαμβακίων ἀν μὴ ἐπήρχετο ἡ ἐκ τῶν δροχῶν θεομηνία.

Ἐπὶ Ὀθωνος οὐδέποτε σχεδὸν ἐξέλειπεν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἡ ληστεία· ὅσῳ δὲ πλειοτέρους χωροφύλακας καὶ δδηγοὺς καὶ ἐκτάκτους ἀπεσταλμένους καὶ νομοεπιθεωρητὰς καὶ μοιράρχους καὶ εἰσαγγελεῖς καὶ ἀνακριτὰς ἐπεμπεγεῖ Κυβέρνησις πρὸς καταδίωξίν των, τόσῳ πλειότερον ηὔξανον οἱ λησταὶ καὶ τόσῳ ὀμβότερος ἐγίνοντο· ἐπῆλθεν ἐπειτα ἐποχὴ, καθ' ἣν μετὰ τὴν μεταπολίτευσιν ἐλύθησαν ἡ ἐγαλαρώθησαν ὅλοι οἱ δεσμοὶ τῆς κοινωνίας· τότε δὲ οὐδεὶς σχεδὸν ἐφρόντιζε νὰ καταδιώξῃ ληστὰς, ἀλλ' ὅμως οἱ λησταὶ ἤλαττώθησαν ἢ καὶ ἐξέλειπον, καὶ τοῦτο ἐγένετο ἴσως καὶ διότι δὲν κατεδιώκοντο.

Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι καὶ ἐπὶ τῆς μεσοβασιλείας ἡ καὶ προχθὲς ἀκόμη ἐγένοντο ληστρικαὶ τινὲς πράξεις, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ἐν Ἑλλάδι

ζῶντες γινώσκομεν ἄριστα τὰ ἐλατήρια τῶν ληστῶν τούτων καὶ δὲν ἔξιππαζόμεθα ἐλπίζομεν μάλιστα ὅτι τάχιστα θά
ἐκλείψουν καὶ τὰ ἐλατήρια ταῦτα, καὶ θ' ἀπαλλαγῇ καθ'
ὅλοκληρίαν ὁ τόπος καὶ τῆς μομφῆς ταύτης διαβεβαιοῦμεν δὲ
τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ζῶντας ὁμογενεῖς, ὅτι οὐδέποτε ὁ τόπος
οὗτος ἦτο τόσον κῆρυχος, ὃσον ἦτο ἐπὶ τῆς ἐπαγαστάσεως, καὶ
ὅσον εἶναι σήμερον.

Τί δὲ νὰ εἴπωμεν περὶ τύπου; Οὐδέποτε ὁ τύπος κατεδιώ-
χθι ἀπηνέστερον ἢ ἐπὶ τῶν τελευταίων ἡμερῶν τῆς βασιλείας
τοῦ Ὁθωνος· ἀλλ' ὅμως οὐδέποτε τύπος ὑπῆρξεν αὐθαδέστερος
ἢ καθ' ἣν ἐποχὴν οἱ συντάκται ἐφημερίδων διὰ φύλου πήδημα
ἐσήποντο εἰς τὰς φυλακάς· καὶ οὐδέποτε ὁ τύπος εἶναι σεμνο-
πρεπέστερος καὶ πατριωτικώτερος ἢ ἥδη, δτε οὐδεὶς σχεδὸν τὸν
καταδιώκει· ἀς μὴ ἐκπλήττωνται οἱ ἔξω ὁμογενεῖς ἐκ τῶν
φωνασκιῶν τοῦ τύπου, αὗται ἐν πάσῃ συνταγματικῇ κοινωνίᾳ
εἶναι ἀναγκαιόταται, ὥσπερ ἐν τῇ ποίμνῃ τὰ γαυγίσματα τῶν
πιστῶν κυνῶν πρὸς ἐκφόβησιν τῶν λύκων. Διαβεβαιοῦμεν δὲ
τοὺς ἔξω ὁμογενεῖς, ὅτι οὐδέποτε ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία εἰργάζετο
δραστηριώτερον πρὸς τὴν προχωργὴν καὶ ἀποκατάστασίν της ἢ
ὅσον ἐργάζεται σήμερον καὶ οὔτε εἶναι ποτε δυνατὸν νὰ διαλυ-
θῇ ἢ Ἐθνοσυνέλευσις, χωρὶς νὰ λύσῃ τὰ μένοντα ἔτι ἄλιτα ζω-
τικώτερα διὰ τὸ ἔθνος ζητήματα.

Ταῦτα πάντα εἶναι ἵκανά, νομίζομεν, καὶ τὰ δόματα τῶν λίαν
πικρῶς μεμφομένων ἡμᾶς νὰ φιμώσωσι καὶ τοὺς ὑπερβολικοὺς
φόδους τῶν ἔξω ὁμογενῶν νὰ καθησυχάσωσι. Διαβεβαιοῦμεν δὲ
μὲ τὸν θετικώτερον τρόπον, ὅτι οὐδέποτε ἄλλοτε ἐγένετο το-
σαύτη πρόοδος, ὃση γίνεται σήμερον, καὶ οὐδεμίᾳ ἄλλη ἵσως
ἐν τῷ κόσμῳ κοινωνία ἔχει τοσαύτην διάθεσιν πρὸς ἐντελῆ καὶ
εἰρηνικὴν ἀποκατάστασιν, ὃσην ἔχει ἡ ἑλληνική.

Μετὰ τὴν σύντομον ταύτην ἔξήγησιν, ἀς μᾶς ἐπιτρέψειν οἱ
ἀναγγῶσται τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν νὰ δημοσιεύσωμεν καὶ
τὰ παρὰ πόδας ἔγγραφα, ἵνα ὠφεληθῶμεν τούλαχιστον τῆς
εὐκαιρίας ταύτης καὶ ἐκφράσωμεν τὴν εὐγνωμοσύνην μᾶς εἰς
τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, εἰς τὸν Κύριον Πρόεδρον αὐτῆς καὶ εἰς
τὸν ἀξιότιμον ἡμῶν φύλον Κύριον Νεγρεπόντε διὰ τὴν εύμενην
ὑποδοχὴν καὶ κρίσιν αὐτῶν περὶ τὰ ἡμέτερα εὐτελῆ ἔργα.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Τῆς ἐν Ἀθήναις Β'. τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσεως.

*Πρὸς τὸν Κύριον Ἀραστάσιον Γούδαρ, Συντάκτην
τῆς Μελίσσης τῷ Αθηνῶν.*

Ὕπέβαλεν ἡδη τὸ Προεδρεῖον εἰς τὴν Συνέλευσιν τὴν ὑφ' ὑμῶν γενομένην προσφορὰν τριακοσίων ἀντιτύπων τοῦ περὶ ἀποξηράνσεως τῆς Κωπαΐδος καὶ πληρωμῆς τοῦ ἔθνικοῦ χρέους Ὅπομνήματός σας, ἵνα διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς ΚΚ. πλιρεζουσίους, καὶ χαίρω, Κύριε, διακοινώνων ὑμῖν ὁ πισθογράφως τὴν ἔκφρασιν τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐχαριστίας τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῇ νέᾳ ταύτῃ προσφορᾶς πονήματος, μαρτυροῦντος τὴν περὶ τὰ καλὰ προθυμίαν σας.

Ο Πρόεδρος

ΙΩ. Λ. ΜΕΣΗΝΕΖΗΣ.

Συνεδρίασις ΤΚΣ'.
τῆς 24 Σεπτεμβρίου 1864.

Ἀπόσπασμα τῷ πρακτικῷ τῆς Συνελεύσεως.

Εἰπόντος ἔπειτα τοῦ Προέδρου ὅτι διατρόπος Α. Γούδας ἀπέστειλεν εἰς τὸ Προεδρεῖον πρὸς διανομὴν τριακόσια φυλλάδια τοῦ δευτέρου Ὅπομνήματός του, τοῦ ἀφορῶντος τὴν ἀποξηράνσιν τῆς Κωπαΐδος λίμνης, ἡ Συνέλευσις ἀπεφήνατο νὰ ἔκφρασθῇ πρὸς αὐτὸν ἡ εὐχαρίστησίς της ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ προσφορᾷ.

Ἀκριβὲς ἀπόσπασμα

Ἀθήνησι, 26 Σεπτεμβρίου 1864.

Ο Πρόεδρος τῆς Συνελεύσεως

ΙΩ. Λ. ΜΕΣΗΝΕΖΗΣ.

Άξιοτεμε K. Συντάκτα τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν.

Κωνστάντα 24 Σεπτεμβρίου 1864.

Πόσον λυπεῖται έκάστη έλληνικὴ καρδία, θλέπουσα τὸν ἀπανταχοῦ έλληνικὸν τύπον, ν' ἀκολουθῇ τὴν ἐμπαθῆ ὁδὸν τῶν προσωπικοτήτων καὶ ψευδολογιῶν, καὶ νὰ μὴ συλλογίζηται πόσον θλάπτει καὶ θυσιάζει τὸν ἀπανταχοῦ έλληνισμὸν ἀν ἡξευρανοὶ ἀξιότιμοι συντάκται τῶν έλληνικῶν ἐφημερίδων, εἰμεθα θέσαιοι, δτο ἐντελῶς ἥθελον σιγήσει καὶ προτιμήσει τὴν παῦσιν τῆς ἐκδόσεως τῶν ἐφημερίδων των, χάριν τοῦ ἔξοχου αὐτῶν πατριωτισμοῦ.

Ἐπέπρωτο ὅμως ὑμεῖς Κύριε Συντάκτα διὰ τῆς ἐκδόσεως τῆς Μελίσσης τῶν Ἀθηνῶν, πραγματευόμενοι πράγματα κοινωφελῆ πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος, νὰ ἐπιχέηται θάλασσαν, καὶ νὰ μᾶς κάψητε νὰ λησμονῶμεν τὴν κακὴν ἐντύπωσιν τῶν ὑπερβολῶν τοῦ ὑπολοίπου τύπου

Ἐξακολουθοῦντες τὴν κοινωφελῆ ὁδὸν, εἴμεθα θέσαιο δτο μεγάλως θέλετε ωφελήσει τὴν δυστυχῆ πατρίδα, καὶ ἀποσκορακίζοντες τὴν ὑπαλληλομαγίαν, γρέψομεν τὴν προσοχήν μας πρὸς τὴν εὐημερίαν καὶ δόξαν τῆς πατρίδος.

Τὰ κοινωφελῆ ἔργα, τὰ ὅποια ἡρχισε νὰ ἐνεργῇ ἡ μετὰ τὴν πτῶσιν τοῦ Ὄθωνος Κυβέρνησις, καὶ ίδιως ἡ νῦν τοῦ λαοφίλου καὶ ἀθώου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου, ὑπὲρ τῆς γεωργίας, ὁδοποιίας, συστάσεως τραπεζῶν κλπ. μᾶς δίδουσι τὸ θάρρος νὰ ἐπιστρέψουμεν, δτο δὲν θέλει παύσει νὰ φροντίζῃ ἐσαει καὶ ἀγενδότως πρὸς δόξαν τοῦ ἔθνους.

Τὰ τῆς ἀναπτύξεως τῆς γεωργίας καὶ λοιπὰ εἶναι λελυμένα ἡδη, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς οἱ ἔξω χρεωστοῦμεν νὰ συστήσωμεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν δύο τινά.

α) Τὴν διοργάνωσιν τῶν Προξενείων, διότι μεγάλως ἐθλάφθη καὶ θλάπτεται ὁ έλληνισμὸς ἐκ τῆς ἀμαθείας, ὑπερβολικῶν καταχρήσεων, καὶ τῆς κακῆς καὶ εύτελον μισθόδοσίας τῶν Προξενῶν καὶ

β') Ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς ναυτιλίας μας.

■ Τὸ έλληνικὸν ναυτικὸν πάσχει, καὶ πάσχει δεινῶς πτῶσις ἐντελῆς ἐπαπειλεῖται, ἀν δὲν ληφθῇ σύντονος πρόγοια, καὶ ὡς

έμπορευόμενοι είμεθα εἰς θέσιν κάλλιον πολλῶν τῶν ἐν Ἀθήναις θεωρητικῶν πολιτικῶν μας, φρονῶ, νὰ γγωρίζωμεν τὸν κίνδυνον τῆς ναυτιλίας.

Τὸ Ἱταλικὸν ναυτικὸν τόσον ηὔξησε καὶ πλουτεῖ, ὥστε ἐπαπειλεῖ καὶ τὴν ἀκτοπλοίαν τῆς Μεσογείου νὰ πάρῃ ἀπὸ τὰς χεῖρας μας.

Οἱ ἔνδοξοι Κανάρης ἀν θέλη ν' ἀποθανατίσῃ τὸ δνομά του, ὡς τὸ ἀπεθανάτισεν εἰς τὰ 1821, καὶ ὡς πρακτικὸς πολιτικὸς, ἃς φροντίσῃ 1) τὴν ἀμεσον σύστασιν ναυτικῆς τραπέζης, 2) σύστασιν δύο ναυτικῶν σχολείων εἰς Πόρον καὶ Γαλαξείδιον, οὐχὶ πλέον πρὸς Θεοῦ εἰς Ἀθήνας, δῆπου, ἐνεκα τῆς συσσωρεύσεως τόσων σχολείων, ἡμιμάθεια Βασιλεύει, ἐπειδὴ οἱ νέοι καταγίνονται εἰς πολιτικὰ, 3) τὴν σύστασιν ναυτικῆς ἀσφαλείας πρὸς κλασικοποίησιν τῶν πλοίων (τὸ λεγόμενον παρ' Εύρωπαιοις Verilai) καὶ 4) τὴν σύστασιν ναυτικῆς ἑταιρίας (ὡς τὴν γεωργικὴν) πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ναυτιλίας.

Ἄλλως ἀς ἦναι βέβαιοι οἱ κύριοι πολιτικοί μας δτι ἡ ναυτιλία, ἡ δοξάσασ τὴν Ἑλλάδα, καταστρέφεται, καὶ καταστρέφεται ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν τόκων καὶ τῆς ἀμαθείας, καὶ ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν καταχρήσεων κλπ.

Συστήσατε εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ εἰδήμονας, ἵδιως εἰς τὸ ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια Σύρου, Πατρῶν, Σπετσῶν, Τίδρας, Γαλαξείδιον, καὶ λοιπῶν πεῖραν ἔχουσῶν ναυτικῶν πόλεων, ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἐν Εύρωπῃ καὶ Ἀνατολῇ ὄμογενεῖς, τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ζητημάτων αὐτῶν, καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας ὁ καιρὸς ἐπήγει, καὶ τὸ πολυάσχολον τῶν ἐργασιῶν μου δὲν μὲ δίδει καιοδὸν ν' ἀναπτυχθῶ περισσότερον.

Δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσιν τῆς φιλίας καὶ ὑποληψεως
τοῦ προθύμου φίλου σας

M. I. ΝΕΓΡΕΠΟΝΤΗ.